

ESKİ TÜRKÇE'DE KULLANILAN MİMARİ TERİMLER

9. Sayfadan devam

Ar.Gör. Mehmet ÖZKARCI

-i-

- İCÂD (a) : Pencere ve kapı üstünde bulunan kemer (OTAL, s. 484)
 İCCÂR (a) : Ev çatısı, dam (OTAL, s. 486)
 İÇERKİ : Saray (Gök. L., TKTG, C.3, s. 100)
 İDEN : Evin zemin, taban kısmı (KTAD, s. 128)
 İFRİZ (a) : Sundurma, dam saçağı (OTAL, s. 492)
 İLGEVÜR : Raf (Kıp.L., TKTG, C. 3, s. 39)
 İMÂD (a) : Direk (RM, s. 202)
 İMAM EVİ : Kadın hapisanesi (OTDTS, C. 2, s. 601)
 İMAM YIRI : Mihrap (17.yy., TS, C. 3, s. 2066)
 İPLİKHÂNE (a-f) : Eskiden suçluların hapsedilip çalıştırıldıkları yer (OTDTS, C. 2, s. 74)
 İRÛK : Duvar veya duvara benzer şeylerdeki gedik (DLT, s. 51)
 İSSİ : Hamam (TKTG, C. 3, s. 107)
 İSTAVROZ : İki direk veya mertegen birbirini katedecek sûrette mailen haç şeklinde raptedilmesi (OTDTS, C. 2, s. 94)
 İSTİENE : Duvar (YDS, C. 1, s. 458)
 İSTİHKÂM (a) : Tabya (SA, C. 2, s. 41)
 İŞİK : Kapı, eşik (Kaz. L., ETT, s. 297)
 İV : Ev, otağı (DKK, s. 189)
 İZÂRE (a) : 1-Yapı dışındaki seki, yapı önündeki alçak duvar 2-Oda duvarının alt kesimi (TSAEB, s. 513)
 İZBE : Bodrum (TKTG, C. 3, s. 29)

-k-

- KAA : Divanhâne, yazlık sofa (OTDTS, C. 2, s. 112)
 KABALLAMA : Hisar çevresini tutan iksa duvarı (SA, C. 2, s. 884)
 KABIR (a) : Mezar (KS, C. 2, s. 379)
 KABU : Halep ve Şam'da, evlerin altındaki tonozlu kısım; serdap (SA, C. 2, s. 889)
 KADEM : Ayak (DDK, s. 89)
 KADEMHÂNE (a-f) : Helâ, abdesthâne (OTDTS, C. 2, s. 118)
 KÂĞİR (f) : Taş ve tuğladan yapılmış (AMS, s. 252)
 KÂHDÂN (f) : Saman odası; samanlık (OTAL, s. 577)
 KAKLIK : Evlerde meyve vb. şeyler kurutmaya mahsus etrafı açık ve üstü kapalı balkon (SA, C. 2, s. 905)

- KAL'A (a) : Kale (ÇEK, s. 265)
- KALA : 1-Kale 2-Şehir (EUTS, s. 62)
- KALAALUU KORGAN : Surlarla çevrilmiş kale, hisar (KS, C. 2, s. 387)
- KALAFa : 1- Kapı ve pencere yeri 2- Harâbe, yıkıntı (ATL, s. 110)
- KÂLAR (f) : Kuyu kapağı ve çeşme kenarlarına konan ince ve düz satırlı taş (SA, C. 2, s. 906)
- KALAVRAHÂNE :Ayakkabı, eyer takımı gibi saraçlığa âit malzemeler yapılan yer (OTDTS, C. 2, s. 143)
- KALENDERHÂNE (f) : Fakir dervişlerin barınmaları için yapılmış zâviye, tekke (EÇSI, C. 1, s. 326)
- KALHÂNE (a-f) : Dökümhâne (OTDTS, C. 2, s. 151)
- KALIK : 1-Kule (TKTG, C. 1, s. 298) 2-Tavan arası 3-yukarı kat, (Gök-Uyg. L., GUZKLÛA, s. 35)
- KALIMA : Çardak (SAD, C. 3, s. 3)
- KALKIM : Su hendeği (EUTS, s. 140)
- KALÛRHÂNE : Deri ve meşin eşyayı tâmir etmeye mahsus yer (OTDTS, C. 2, s. 151)
- KAMA : Duvar (Tüb. L., TD, C. 1, s. 198)
- KAMAL : Kale duvarı (KS, C. 2, s. 393)
- KAMARİYYE : 1-Çardak 2-Bahçelerde geceleri oturmak için tel veya kafes tarzında, kubbeli olarak yapıp, etrafı çiçeklerle örtülü bulunan yer, küçük köşk (OTAL, s. 583)
- KAN : Han (OA, s. 117)
- KANARA : Şehirlerde hayvan kesmeye mahsus bina; mezbehâne (SA, C. 2, s. 935)
- KANÂT : Yerüstü ve yeraltında olan su yolu; kanal (RM, s. 211)
- KANAT BOZAN : Kapalı su yolu (DA, s. 175)
- KANAVAT (a) : Yeraltında bulunan su yolları, künkler (OTAL, s. 584)
- KANDAR : EŞİK (ATL, S. 111)
- KANTARA (a) : Taştan yapılmış büyük köprü (OTDTS, C. 2, s. 161)
- KAPAG : Kapı (TLÖ, s. 62)
- KAPAÇ : Kapı (Uyg. L., TKTG, C. 3, s. 45)
- KAPAN : Yiyecek ve giyecek maddelerinin toptan satıldığı yer (EÇSI, C. 2, s. 340)
- KAPGA : Kale kapısı, saray kapısı (DLT, s. 57)
- KAPIG : Kapı (TLÖ, s. 62)
- KAPIG YANGAKI : Kapı sövesi (SAD, C. 3, s. 2)
- KAPISTAN : Kapı (KS, C. 2, s. 401)
- KAPKA : 1- Şehir Kapısı, sokak kapısı (KS, C. 2, s. 401) 2-Avlu, bahçe kapısı (KTAD, s. 129)
- KAPUG : Kapı (KTG, s. 23)
- KAPU KAŞI : Kapı üstündeki saçak, damlalık (16. yy., TS, C. 4, s. 2251)
- KAPU YAŞMAĞI : Kapı pervazı (16. yy., TS, C. 4, s. 2251)
- KARAÇAV : Çardak (TKTG, C. 3, s. 45)

- KARAK : Pencere kapağı (TKTG, C. 3, s. 380)
 KARALTI : Avlu (TKTG, C. 3, s. 27)
 KARAM : Şehir veya kale hendeği (TKTG, C. 1, s. 304)
 KARA ORUN : Mezar (DLT, s. 58)
 KARASU : Çeşme (KM, s. 175)
 KARAVUL : Karakol (14. yy., TS, C. 4, s. 2283)
 KÂRBÂNSERÂY (f) : Kervansaray (OTAL, s. 588)
 KARGU : 1-Dağ tepelerinde minare biçiminde yapılan yapı olup, üzerinde ateş yakılır 2- Nöbetçi kulesi (OA, s. 117)
 KARGUY : Dağ doruklarında düşmanı ihbar için yapılan kule (DLT, s. 58)
 KARENDEK : Çerçeveli pencere (ÇS, s. 60)
 KÂRHANA (f) : Çömlekçi ve testici atölyesi (SS, s. 20)
 KÂRHÂNE (f) : Atölye (TCHM, s. 628)
 KARI (f) : Bina kirtşi (KS, C. 2, s. 409)
 KARINAS : Mukarnas (Osm. L., GSTS, s. 17)
 KÂRNÂME (f) : 1-Plân, resim, proje (SCİİ, C.1, s. 66) 2-Eskiden usta çıkacak çırakların ustalıklarını göstermek için yaptıkları iş örneği (AMS, s. 263)
 KARNAS : Mukarnas (Osm. L., SA, C. 2, s. 963)
 KASU : Sığır ahır (TKTG, C. 3, s. 34)
 KARŞI : 1-Saray (Uyg. L., TKTG, C. 7, s. 102) 2-Köşk (ETS, s. 195)
 KASR (a) : Köşk, saray (TB, s. 89)
 KÂŞÂNE (f) : Büyük, mükemmel ve tezyinath konak (OTDTS, C. 2, s. 211)
 KAŞLAMA : Dam korkuluğu (SA, C. 2, s. 978)
 KATI TAŞ : Mermer (16. yy., TS, C.4, s. 2350)
 KAVZA : İhca, kaplıca (17. yy., TS, C. 4, s. 2365)
 KAYAGOR : Mahrûti (Tel. L., TD, C. 1, s. 479)
 KAYIR : Kum, çakıl (13. yy., TS, C. 4, s. 2373)
 KAYNARCA : İhca, kaplıca (SA, C. 2, s. 988)
 KAZAYAĞI : Tepesinde üç destek ve kolu olan ahşap direk başlığı (OTDTS, C. 2, s. 235)
 KAZUK : Sütun (Uyg.-Çağ. L., TD, C. 1, s. 703)
 KEBER : Köprü (ÇS, s. 68)
 KEBİT : Dükkan (Karahani, TD, C. 1, s. 472)
 KED (f) : Ev (OTAL, s. 601)
 KELA : Kale (Kur. L., GUZKLÛA, s. 35)
 KELİŞLİK-BARIŞLIG EV : Misafir odası (DLT, s. 63)
 KEMEGE : Toprağı kazmak sûretle yapılan uzunca ocak (KS, C. 2, s. 435)
 KEMRA (f) : Mandıra, ağıl (OTAL, s. 608)
 KENÂİS (a) : Killise (OTAL, s. 608)
 KENEF (a) : Helâ (OTAL, s. 609)
 KENİF (a) : Helâ (OTAL, s. 609)

- KEPE : Kulûbe (*Şark Türkçesi*, TD, C. 1, s. 479)
- KEPEKLİK : Kepek konan ambar (11. yy., TKTG, C. 3, s. 3)
- KEPİT : Dükkan (TKTG, C. 1, s. 309)
- KERDİŞ : Sivamak (*Zaz. L.*, GUZKLÛA, s. 77)
- KEREKSUR : Tümseklî mezar (İÖTKT, s. 133)
- KEREM : Mağara evi (*Uyg. L.*, TKTG, C. 3, s. 71)
- KEREN : Kiriş, kalas (ATL, s. 113)
- KERİM : 1-Nakışlı çarşaf ve halılarla kaplanan duvar (SAD, C. 3, s. 3)
2- Erkek ismi.
- KERKEÇ : Kuşatılan kaleleri tazyik etmek, top ve tüfikle dövmek için dışarısına yapılan kule ve tabya (OTDTS, C. 2, s. 243)
- KERKÛZ (f) : Yollar üstündeki mesafeyi göstermek üzere dikilen yekpare taştan fersah işaretleri (SA, C. 2, s. 1050)
- KERMEN : 1-Etrafı sur ile çevrilmiş pazar yerleri (TKTG, C. 1, s. 307) 2-Kale, hisar (SA, C. 2, s. 1050)
- KERPİÇ : Kerpiç (*Gök.-Uyg.L.*, GUZKLÛA, s. 70)
- KEŞENG : Mezar, tümülüs (*Kıym. L.*, TKTG, C. 7, s. 162)
- KEŞİŞHÂNE (f) : Manastır, kilise (OTAL, s. 613)
- KEŞİŞLİK : Kilise (16. yy., TS, C. 4, s. 2456)
- KET : Ev (*Çağ. L.*, TKTG, C. 3, s. 5)
- KİBÂB (a) : Kubbeleş (TB, s. 89)
- KİBİĞ : 1-Zâhire ambarı bölümleri 2-Atlara mahsus bölme (YDS, C. 1, s. 491)
- KİMLİK : Hapishâne (TLÖ, s. 63)
- KİLÂ : Kaleler, surlar (TB, s. 89)
- KİMLİK : Hapishâne, cezaevi (EUTS, s. 174)
- KİR : Su bendi (DLT, s. 66)
- KİRİS : Kiriş (YDS, C. 1, s. 504)
- KİRLANDIR : Duvar ve çitle çevrilmiş olan yer (*Tel. L.*, TKTG, C. 7, s. 120)
- KİSA : Demirci ocağı (YDS, C. 1, s. 506)
- KİŞ : Tuğla (KS, C. 2, s. 462)
- KİZGİNDAM : Hamam (SA, C. 2, s. 1087)
- KİL : Ev (ÇS, s. 73)
- KİLİSA (f) : Kilise (OTAL, s. 623)
- KİLS (a) : Kireç taşı (AMS, s. 290)
- KİRBEÇE : Kerpiç (ÇS, s. 74)
- KİRBIÇ : Kerpiç (*Harezmsahlr.*, TKTG, C. 3, s. 87)
- KİRNAS : Dışarıya doğru balkon gibi çıkan ve altı boş olan abdesthâne; helâ (SA, C. 2, s. 1098)
- KİRPIÇ : Kerpiç (KS, C. 2, s. 474)
- KİS : Eski binaların sağlam kalan kireçli harçları (SA, C. 2, s. 1099)
- KİTÂBETHÂNE (a-f) : Eski hattatların hat atölyesi (HKSD, s. 140)
- KİTEPKANA (a-f) : Kütüphâne, kitapçı, (KS, C. 2, s. 475)
- KOÇ : Balkon (TKTG, C. 3, s. 19)
- KOGUŞ : Oluk, su oluğu (DLT, s. 69)

- KOLTUK KAPI** : Küçük kapı (OTDTS, C. 2, s. 291)
KOMA : Ev, kulübe (ATL, s. 114)
KOMDA : mezar (*Leb. L.*, TD, C.1, s. 418)
KOMSULUK : Kiler, ambar, (EUTS, s. 181)
KON : 1-Ev (SA, C. 2, s. 1115) 2-Konut, çadır (*Kur. L.*, GUZKLUA, s. 38)
KONGANÇA : Küçük sur (TKTG, C. 7, s. 164)
KONGU : Ev, konak (EUTS, s. 181)
KONUG : Kale veya şehir surları (TKTG, C. 1, s. 304)
KONUKLUK : Konak (ETG, s. 282)
KONUT : Ev, yurt (TKTG, C. 7, s. 144)
KOR : Zemin, temel (KM, s. 177)
KORA : Ahr, ağıl (KM, s. 177)
KORALDI : Bina (ÇS, s. 48)
KORFA : Köy evlerinin yer odaları (SA, C. 2, s. 1122)
KORGAN : Kale, mezar (OA, s. 117)
KORGANÇA : Küçük kale, sur ve hisar (TKTG, C. 7, s. 164)
KORGEN : Kale, sur (*Uyg. L.*, TKTG, C. 7, s. 164)
KORÇON : 1-Kale 2-Duvar, çit, mezarın etrafındaki parmaklık 3-Koyun ağılı (KS, C. 2, s. 487)
KORHANE : Cephanelik, tophâne (SA, C. 2, s. 1122)
KORKAN : Toprak tabya (TKTG, C. 7, s. 155)
KORNA : Fırın, demirci ocağı (ÇS, s. 78)
KORU : Mezar (*İl-Harîh.*, TKTG, C. 7, s. 158)
KORUG : Hakanın konağı ve ordugâhı (TKTG, C. 7, s. 146)
KOTAKLIK : Sığır ahır (TKTG, C. 3, s. 34)
KOTARA : Bkz. Kotaklık (TKTG, C. 3, s. 34)
KOYMA : Tahta perde, çit (ÇS, s. 53)
KOYMACA : Çardak (TKTG, C. 3, s. 45)
KÖBÜRGE : 1-Köprü 2-Davul (OA, s. 121)
KÖL : 1-Havuz, bent, baraj 2-Göl (KS, C. 2, s. 499)
KÖMÜRKANA : Ocak dairesi (KS, C. 2, s. 501)
KÖPRÜG : Köprü (DLT, s. 73)
KÖPÜRGE : 1-Tonoz (SA, C. 2, s. 1135) 2-Kubbe (*Gök. L.*, TD, C. 1, s. 452)
KÖR : Mezar (*Kıp. L.*, TKTG, C. 7, s. 162)
KÖRÜNÇLÜK : Raf (*Uyg. L.*, TKTG, C. 3, s. 39)
KÖRÜSTAN (f) : Mezarlık (KS, C. 2, s. 508)
KÖŞENE : Saray, köşk, kubbe (*Kıp. L.*, TKTG, C. 7, s. 162)
KÖŞİMEK : Örtmek (TKTG, C. 3, s. 243)
KÖTRÜM : 1-Dükkan 2-Kerevet (TKTG, C. 3, s. 261)
KÖVRÜG : Köprü (*Uyg. L.*, ETL, s. 47)
KÖZÜNÜK : Pencere (*Gök. L.*, TKTG, C. 7, s. 380)
KUBEB (a) : Kubbelere, kemerler (AMS, s. 312)
KÜÇE (f) : Çarşı, pazar, küçük sokak, (OTAL, s. 627)

- KUDHUG : Kuyu (11. yy., TKTG, C.3, s. 115)
 KUDUG : Kuyu (Uyg. L., ETG, s. 284)
 KUDUZ : Su kuyusu (EUTS, s. 185)
 KÜJE : Pencere gözü, pencere camı (ÇS, s. 23)
 KULAP : Saray, burç (TKTG, C. 7, s. 102)
 KUM : Kum (Gök.-Uyg. L., GUZKLÛA, s. 68)
 KUNCE : Binalarda iki duvarın içte birleştikleri yer, köşe (Zaz. L., GUZKLÛA, s. 69)
 KUNCİK : Bkz. Kunce (Zaz. L., GUZKLÛA, s. 69)
 KUOÇÇAĞ : Mezar içinin tahta kaplaması (YDS, C. 1, s. 559)
 KUORÇAĞ : Bkz. Kuoççağ (YDS, C. 1, s. 559)
 KÛRÂBE (f) : Kubbeli türbe (OTAL, s. 631)
 KURAĞ : Mimari ve sanat değeri olan büyük bina (SA, C. 2, s. 1172)
 KURAĞÇINYIK : Lavabo (YDS, C.1, s. 565)
 KURAMPA : Bkz. Kârname (Osm. L., GSTS, s. 7)
 KURBANGÂH (a-f) : Sunak (SA, C. 2, s. 1172)
 KURBU : Korniş, pervaz, çıkıntı (KS, C. 2, s. 524)
 KURGAN : 1-Kule, istihkâm 2- Mezar 3-Ev (Ölü evi) (Gök. L., TKTG, C. 7, s. 162) 4-Kubbe (TD, C. 1, s. 452)
 KURGANÇA : Küçük kale (SA, C. 2, s. 1172)
 KURS (a) : Eski yapılarda iki kemer arasında meydana gelen üçgen yüzeyleri süslemek için yerleştirilen daire biçimindeki taş (AMS, s. 315)
 KURUU : İnşa, yapma, kurma (KS, C. 2, s. 526)
 KUSÂRE (a) : Bkz. Hünkâr Mahfili (OTAL, s. 632)
 KUŞANE : İçinde süs ya da av kuşları beslenen ve üretilen küçük oda veya büyük kafes (AMS, s. 317)
 KUŞHANE MATBAH : Saraylarda padişah için husûsi surette yemek pişirilen yer (OTDTS, C. 2, s. 329)
 KUTAK : Mâbetlerin en kutsal yeri olan ve ilâh heykeli bulunan makam (SA, C. 2, s. 1181)
 KUTUR (a) : Çap (TD, C. 1, s. 454)
 KUUN : Harem dâiresi (Gök.-Uyg. L., GUZKLÛA, s. 68)
 KUY : Bkz. Kuun (Gök. L., TKGÇ, s. 291)
 KUYMA : Çit ve çevirme duvar (Tob.-Bar. L., TKTG, C. 7, s. 120)
 KUYTAK : Lahid, mezar (SA, C. 2, s. 1182)
 KUYUK : Kuyu (11. yy., TKTG, C. 3, s. 111)
 KÛDENLİK : Misafir odası (TKTG, C. 3, s. 27)
 KÛDÖNLİK : Misafirhâne (ETG, s. 285)
 KÛLHÂN (f) : Hamamlarda suyu ısıtmak için ateş yakılan yer (OTAL, s. 637)
 KÛLHEN (f) : Bkz. Kûlhân (OTAL, s. 637)
 KÛLLİYE (a) : Selçuklular ve Osmanlılarda, bir câmi ile birlikte kurulmuş medrese, muvakkithâne, türbe, aşhâne, hastane, hamam vb. yapıların meydan getirdiği yapılar topluluğu (AMS, s. 321)

- KÜLUH** : Tuğla, taş (AMS, s. 321)
KÜMBET (f) : 1-Kubbe 2-Piramit çatılı türbe, bu türbenin çatısı (AMS, s. 322)
KÜMBÖZ (f) : 1-Kubbe 2-Türbe, kümbet (KS, C. 2, s. 537)
KÜNBE (f) : Bkz. Kümbet (TTİ, s. 85)
KÜPER : Köprü (ÇS, s. 68)
KÜPEŞTE : Merdiven ve balkonlarda korkulukların demir kirişi üzerine konan ağaç bölüm (GSTS, s. 55)
KÜPHÂNE : Kiler, mahzen (SA, C. 2, s. 1197)
KÜPİR : Köprü (KTAD, s. 130)
KÜRÇ : 1-Ocak 2- Dünya (ATL, s. 116)
KÜRÇİK : Helâ, abdesthâne (YDS, C. 1, s. 590)
KÜRÜN : Hamam kurnası (TKTG, C. 3, s. 108)
KÜRÜÖ : Davarların bulunduğu, kuru otun muhafaza edildiği, etrafı çitle çevrilmiş mahâl, ağıl (YDS, C. 1, s. 592)
KÜŞEK : Oda (TKTG, C. 7, s. 381)
KÜŞENE : Kubbe (TD, C. 1, s. 452)
KÜÜN : Saray (Gök L., TKTG, C. 7, s. 102)
KÜZ : Etrafı çevrili hayvan barınağı; ağıl (ATL, s. 117)
KÜZAT : Karakol (EUTS, s. 125)
KÜZİR : Saray, köşk (Tüm. L., TKTG, C. 7, S. 120)

-L-

- LÂD** (f) : Duvar (OTAL, s. 643)
LAPKA : Dükân (Kaz. L., ÇS, s. 83)
LAVKKA : Dükân (ÇS, s. 83)
LEMPE : Tavan (ATL, s. 118)
LICA : Ilıca, kaplıca (16. yy., TS, C. 4, s. 2789)
LİCE : Bkz. Lıca (16. yy., TS, C. 4, s. 2789)
LİM : Dam kirişi (Gök-Uyg. L., GUZKLUA, s. 41)
LİN : Çilehâne, hücre (Uyg. L., ETL, s. 51)
LİR : Zemin (Kaz. L., TD, C. 1, s. 840)
LİVAS : Kuyuların içinde etraftan su gelmesi için kayaya oyulan su yolları (SA, C. 3, s. 1236)
LOMBOZ : Çatı katlarında veya kapı üstlerinde yuvarlak veya oval biçiminde pencere (Osm. L., GSTS, s. 33)

-M-

- MAAN** (a) : Mekân, menzil (OTAL, s. 666)
MABED (a) : İbâdet edilen yapı (ÇEK, s. 266)
MABER (a) : Köprü, geçit, kemer (Osm. L., TD, C. 1, s. 470)
MÂBEYN (a) : 1- Padîşah sarayı 2- Haremle, selâmlık arasındaki oda

(OTDTS, C. 2, s. 375)

MAĞANA : Kalın direk (YDS, C. 1, s. 611)

MAHBES (a) : Hapishâne, zindan (OTAL, s. 675)

MAHBEZ (a) : Ekmekçi fırını, ekmekçi dükkânı (OTAL, s. 675)

MAHMEL (a) : Başlık tablası; abak, abakus (AMS, s. 333)

MAHRÛTÎ (a) : Konik, piramidal (AMS, s. 333)

MÂHÛR (f) : Meyhâne, kumarhâne (OTAL, s. 682)

MAKBER (a) : Mezar, mezarlık (OTAL, s. 686)

MAKBERE (a) : Bkz. Makber (OTAL, s. 686)

MAKSÛRE (a) : Bkz. Hünkâr Mahfili (GSTS, s. 38)

MAKTA' (a) : Kesit (SA, C. 3, s. 1268)

MALA : Duvara çekilen cıvalı sıva (ATL, s. 121)

MAMÛRE (a) : Bkz. Külliye (TCHM, s. 394)

MANİSTAN : Saray (IKTG, C. 7, s. 102)

MÂRİSTAN (f) : Hastane (SA, C. 3, s. 1283)

MARUŞ (a) : Üstü çardak ve kamariye şeklinde yapılmış yapı (OTAL, s. 694)

MASÂNÎ (a) : 1-Sarnıç 2-Su malzemeleri (OTDTS, C. 2, s. 413)

MASLAK (a) : Suların ayrıldığı yerlerdeki depo (OTDTS, C. 2, s. 413)

MASTABA (a) : Giriş kapılarının iki tarafında oturmaya mahsus taş veya tahtadan yapılmış set (OTDTS, C. 2, s. 413)

MATAM (a) : Mutfak, yemek odası (OTAL, s. 699)

MATHARE (a) : Gusulhâne; banyo (OTAL, s. 700)

MATRAB (a) : Mevlevî tekkelerinde ilâhî okuyan ve saz çalanlara mahsus yüksekçe yer (AMS, s. 341)

MAYAK : Dentz feneri, fener (ATL, s. 121)

MAZAR : Mezarlık (ÇS, s. 87)

MAZİF (a) : Ziyâret evi (OTAL, s. 704)

MEBNÂ (a) : 1-Yapı, bina, bina yeri (OTAL, s. 707) 2-Temel (AMS, s. 342)

MECRA (a) : Su ve yağın sularının akması için künklerle veya bir kanal hâlinde yapılan yol (SA, C. 3, s. 1291)

MEÇİT : Mescit (KS, C. 2, s. 559)

MEDFEN (a) : Türbe, mezar (OTAL, s. 714)

MEDİRESE (a) : Medrese (KS, C. 2, s. 460)

MEKEME (a) : Dâire, müessese (KS, C. 2, s. 560)

MEKEN (a) : Mesken, sığınak (KS, C. 2, s. 560)

MEKTEP (a) : Okul (GSTS, s. 65)

MENFES (a) : Yeraltı ve bodrum katlarına açılan küçük pencere (OTDTS, C. 2, s. 475)

MENŞÛR (a) : Prizma (OTAL, s. 737)

MENŞÛRÎ (a) : Prizma şeklinde olan, prizmatik (AMS, s. 344)

MENZİLHÂNE (a-f) : Eskiden yollarda her 50 fersahlık uzaklıkta kurulan ve hayvanları değiştirmek üzere kullanılan ahır ve odalardan

- ibaret bina, konak yeri (AMS, s. 346)
MEREK : 1-Samanlık 2-Ahır (ATL, s. 123)
MERKAD (a) : Türbe, mezar (OTAL, s. 742)
MESCEN (a) : Cezaevi (OTAL, s. 747)
MESCİD (a) : Secde edilecek, namaz kılınacak yer, küçük câmi (OTAL, s. 747)
MESLAHA (a) : 1-Sınır Kalesi 2-Derbent (OTAL, s. 749)
MESVÂ (a) : Ev, mesken (OTAL, s. 751)
MEŞİD (a) : Harçla yapılmış bina (OTAL, s. 753)
MEŞKÂNE (a-f) : Konservatuvar (OTDTS, C. 2, s. 443)
MEŞRUTA (a) : Câmi, hastane, imâret gibi müesseselerde çalışanların ikâmeti için tahsis olunan yer (OTDTS, C. 2, s. 493)
METBEH : Mutfak (ATL, s. 123)
METHAF (a) : Müze (OTAL, s. 756)
METRİS : Kale ve istihkâmlarda düşmana ok atmak için yapılan mazgalı siper (SA, C. 3, s. 1312)
MEYKEDE (f) : Meyhâne (OTDTS, C. 2, s. 496)
MEZGİT : Mescit (ECS, C. 2, s. 477)
MINÇAR : Çeşme, pınar (Hür, TKTG, C. 3, s. 137)
MİS'ÂD (a) : Merdiven (OTAL, s. 767)
MİTHAN (a) : Değirmen (OTAL, s. 768)
MİTHANA (a) : Bkz. Mithan (OTAL, s. 768)
MİBVEL (a) : Küçük abdest etmeye mahsus delikli taş veya oluk (OTDTS, C. 2, s. 532)
MİHMANHÂNE (f) : Misafirhâne (OTDTS, C. 2, s. 534)
MİHMANSERÂY (f) : Otel, misafirhâne (OTAL, s. 771)
MİHRÂB (a) : Mihrap (ÇEK, s. 269)
MİNÂ (f) : İskele, liman (TB, s. 89)
MİNEZ : Çeşme (TKTG, C. 3, s. 141)
MİNHA (a) : Pencere (SCİİ, C. 2, s. 34)
MİZAB (a) : Çörtten (SA, C. 3, s. 1450)
MİZENE : Büyük câmilerde müezzinlerin ezanı okuyup, kamet ettikleri yer, mükebbire (OTDTS, C. 2, s. 553)
MODAVKKO : Küçük su değirmeni (ÇS, s. 91)
MOLO : Türbe, mezar (KS, C. 2, s. 569)
MOLOĞOD : 1-Kapı eşiği 2-Ocağın altında balçıkta sıvanmış tahta sandık (YDS, C. 1, s. 636)
MONASTIR : Manastır, kilise (ATL, s. 125)
MONÇA : Hamam (ÇS, s. 91)
MONÇA-ÇOLE : Hamam külhanı (ÇS, s. 91)
MORCA : Baca (KM, s. 179)
MUASKER (a) : Askeri kışla (OTDTS, C. 2, s. 553)
MUDBAK : Mutfak (TKTG, C. 3, s. 39)
MUHACCER (a) : Türbelerde taş sandukaların çevresine mermerden kafes oymalı olarak yapılan bölüm (AMS, s. 363)

- MUHÂRİCE : Örtülü çıkma, çıkıntılı balkon (TSAEB, s. 516)
 MUHAVVATA (a) : Câmilerin duvarla kuşatılmış olan dış avluları (SA, C. 3, s. 1471)
 MUHRAKA : Hamam küllhanlarında ve fırınlarda ateş yanan yer (SA, C. 3, s. 1471)
 MUNÇA : Hamam (ÇS, s. 91)
 MUNÇEK : Hamam (Çuvas L., TKTG, y C. 3, s. 107)
 MÜNDERÛ : İpekle süslenmiş gelin odası (Karaharlık, SAD, C. 3, s. 3)
 MUSALL (a) : Câmilerde cenazeyi koyup, önünde namaz kılınan yer (ECSI, C. 2, s. 341)
 MUYANLIK : 1-Çeşme 2-Misafirhâne (Uyg.-L., TKTG, C. 3, s. 25)
 MUYANNIK : Tekke, dergâh (KB, L., TD, C. 1, s. 191)
 MÜĞÜŞ : Zâviye (Kr. L., TD, C. 1, s. 836)
 MÜRCE : Baca (KTAD, s. 99)
 MÜRZÖ (f) : Türbe, mezarlık (KS, C. 1, s. 560)
 MÜSENNEM (a) : 1-Ev çatısı şeklinde olan 2-Kabartma (OTAL, s. 883)
 MÜŞEBBEK PENCERE : Kafesli pencere (RM, s. 191)
 MÜŞREFE (a) : Revaklı dış galeri (AMS, s. 366)

-N-

- NAABAYKANA : Ekmekçi fırını (KS, C. 1, s. 580)
 NÂDÂN (f) : Oluk (TB, s. 90)
 NÂEVVS (f) : Kilise, manastır (OTAL, s. 952)
 NAGUL : Sundurma (SA, C. 3, s. 1496)
 NAKKARHÂNE (a-f) : Resmî müzik takımlarının bulunduğu bina, mehterhâne (OTDTS, C. 2, s. 619)
 NAKKAŞHÂNE (a-f) : Minyatür sanatçılarının çalıştıkları atölye (HKSD, s. 143)
 NARİSTE : Bkz. Arasta (KS, C. 2, s. 582)
 NÂUS (f) : Kilise, manastır, atışgede (OTAL, s. 970)
 NAVALÇA : Su oluğu, çatı oluğu; çörten (ATL, s. 127)
 NÂVDÂN (f) : Oluk (OTAL, s. 970)
 NAZARGÂH (a-f) : Pencere (RM, s. 191)
 NECİRE (a) : Üstü örtülü sofa (OTAL, s. 976)
 NERDBÂN (f) : Merdiven (OTAL, s. 983)
 NEVBETHÂNE (a-f) : Mehterhâne (TCHM, s. 356)
 NİGÂRHÂNE (f) : Ressamların çalıştıkları atölye (SA, C. 3, s. 1503)
 NİHANHÂNE (f) : Kale, saray ve konaklarda bulunan gizli odalar (SA, C. 3, s. 1503)
 NİM KÂRGİR : Dış duvarları kargir, içi ahşap malzemeden yapılan bina (SA, C. 3, s. 1506)
 NOV : Oluk, boşaltma borusu, lağım (ATL, s. 128)
 NOVÇA : Ark, su yolu (ATL, s. 128)
 NOVDAN : Bkz. Nov (ATL, s. 128)

NÖVBETHÂNE (a-f) : Mehterhâne (SA, C. 3, s. 1517)

-O-

OÇOK : Ev ocağı (KS, C. 2, s. 587)

OÇUK : Ocak (TLÖ, s. 67)

ODA : Yer, mesken, konut (14. yy., TS, C. 4, S. 2915)

ODAĞ : Oda, otağ, çadır (13. yy., TS, C. 4, s. 2917)

OD EVİ : Atasgedede (14. yy., TS, C. 4, s. 2921)

OGULMUK : Direk (SAD, C. 3, s. 2)

OĞLUK : Su hendeği, su oluşu (TKTG, C. 3, s. 15)

OĞULMUK : Ana direk (11. yy., TKTG, C. 3, s. 17)

OĞUR : Temel (Uyg. L., TD, C. 1, s. 779)

OL : Temel (14. yy., TS, C. 5, s. 2959)

OORUKANA (k-f) : Hastane (KS, C. 2, s. 596)

OR : 1-Kale (EUTS, s. 142) 2-Önü hendekli istihkâm siperi (SA, C. 3, s. 1540)

ORA : Sur, hisar (Osm. L., TD, C. 1, s. 699)

ORAM : Ev, mesken (Tat. L., TD, C. 1, s. 516)

ORDU : 1-Saray 2-Beşkent (Uyg. L., TKGÇ, s. 286) 3-Hân'ın karargâhu (KS, C. 2, s. 598)

ORDUGÂH (f) : Ordunun konakladığı yer (OTAL, s. 1017)

ORLUK : Hisar, sığınacak yer, mağara (SA, C. 3, s. 1541)

ORANGU : İkâmet yeri, yerleşim merkezi (ETG, s. 289)

ORTİ : Örtü (Zaz. L., GUZKLŪA, s. 75)

ORUN : Ev, mesken (Kaz.-Çağ.L., TD, C. 1, s. 516)

OSUĞ : Temel, kâide (Uyg. L., TD, C. 1, s. 423)

OTAĞ : 1-Oda 2-Büyük çadır (TKTG C. 3, s. 23)

OTAH : Oda (AT, s. 7)

OTIZ : Su hendeği (Gök. L., İÖTKT, s. 198)

OTKUN : 1-Hamamlarda külhanların ateş yakılan yeri (SA, C. 3, s. 1544) 2-Hamamlarda cehennemlik, sıcak su ve sıcak hava yolları (AMS, s. 379)

OTRAR : Köprü, geçit (Osm. L., TD, C. 1, s. 470)

OTUNĞLUK : Odun konulan yer (SAD, C. 3, s. 3)

-O-

ÖBÖK : Dayanak, destek (KS, C. 2, s. 606)

ÖÇÜK : Balkon (Harezmsahlr, TKTG, C. 3, s. 21)

ÖD : Duvardaki delik (DLT, s. 91)

ÖGÖN : Kanal (ETG, s. 298)

ÖGÜR : Temel (14. yy., TS, C. 5, s. 2959)

ÖL : Temel (14. yy., TS, C. 5, s. 2959)

ÖLŪHANA : Ölü konulan yer, morg (ATL, s. 131)

ÖLŪTLŪK : Mezbahana (ETG, s. 290)

- ÖNDÜ : Temel, kâide (Uyg. L., TD, C. 1, s. 423)
 ÖRE : Sütun (Çağ. L., TD, C. 1, s. 703)
 ÖREK : Ev (Osm. L., TD, C. 1, s. 158)
 ÖRG : Saray (Uyg. L., TKGÇ, s. 286)
 ÖRGİ : Saray (Uyg. L., TKGÇ, s. 286)
 ÖRGÖ : Ev, saray (Alt. L., TKTG, C. 7, s. 196)
 ÖRTGÜ : Örtü (Gök. -Uyg. L., GUZKLÛA, s. 75)
 ÖRTME : Ev önündeki üstü kapalı sofa, sundurma (16. yy., TS, C.4, s. 3118)
 ÖRTMEN : Çatı, dam (SAD, C. 3, s. 2)
 ÖRÜ : Ev (Osm. L., TD, C. 1, s. 158)
 ÖRÜ BALÇIĞI : Duvar örülürken kullanılan çamur, harç (16. yy., TS, C. 5, s. 3118)
 ÖRÜĞ : Saray (Uyg. L., TKGÇ, s. 286)
 ÖSTÖN : Kanal, büyük kanal (Kır. L., ETŞ, s. 407)
 ÖV : Ev (AT, s. 146)
 ÖY : Ev (EUTS, s. 155)

-P-

- PAGAR (f) : Kiriş direği, taban (OTAL, s. 1020)
 PAHSA : 1-Sur, hisar (Çağ. L., TD, C. 1, s. 699) 2-Kerpiç (SOMKHN, s. 713)
 PAKIŞ : merdiven (Ab. L., TD, C. 1, s. 511)
 PALANDIZ : Çeşmenin musluk takılan ayna taşı (SA, C. 3, s. 1585)
 PÂLÂR (f) : Çatı direği (ÖMTAK, s. 511)
 PALÇIK : Balçık, çamur (Kır. L., TKTG, C. 7, s. 376)
 PÂLIKÂNE (f) : Büyük han kapılarının ortasındaki küçük kapı (OTAL, s. 1021)
 PARDA : Tavan (16. yy., TS, C. 5, s. 3179)
 PÂRİR (f) : Direk, dayak, destek (OTAL, s. 1022)
 PÂY : Paye (SCİİ, C. 2, s. 71)
 PÂZİR (f) : Payanda, destek (OTAL, s. 1025)
 PEKENT : Set duvarı (SA, C. 3, s. 1599)
 PERENE : Kiriş, kereste (ÇS, s. 104)
 PERES : Kapı karşısındaki duvarla soba arasına gelen mertek veya tahta (ÇS, s. 100)
 PEŞKÛN : 1-Tepe camlı hamam kubbesi 2-Dükkanların ön kısmı (OTDTS, C.2, s.773)
 PEYKE : Taş ve tahta sedir (OTDTS, C. 2, s. 776)
 PEYKHÂNE (f) : Eskiden İstanbul Sultan Ahmet Câmii yakınında bulunan kışlalar (EÇSİ, C. 1, s. 329)
 PİPIG KERPIÇ : Tuğla, kiremit (DLT, s. 95)
 PİŞTAK : Taçkapı, portal (TT, s. 123)
 PİL : Kapının alt veya üst kenarı (TSAEB, s. 513)

- PİLLEKEN : Merdiven (ATL, s. 135)
 PİLLO : Merdiven basamağı (ATL, s. 135)
 PİŞHÂNE (f) : Balkon (OTAL, s. 1040)
 PORDİ : Kiriş, kalas, kütük (ATL, s. 135)
 POSMA : Merdiven (ÇS, s. 108)
 POYO : Ahır (ATL, s. 134)
 POZA : Çeşme (ÇS, s. 113)
 PUĞAR : Medrese (Uyg. L., TD, C. 1, s. 470)
 PUK : Su bendi (Tel. L., TD, C. 1, s. 149)
 PUL : Kemer, köprü (TSAEB, s. 513)
 PURA : Keresteden yapılarak birbirine bağlanmış dört duvar (ÇS, s. 114)
 PÜLEM : Odanın içindeki bir bölme (ÇS, s. 115)
 PÜLME : Zâhire muhafaza etmek için yapılan bölme (ÇS, s. 114)
 PÜRT : Mesken, oda (ÇS, s. 116)
 PÜRT TİBİ : Odanın tabanı, döşemesi (ÇS, s. 116)
 PÜSTİBÂN (f) : Payanda, dayanak, destek (OTAL, s. 1043)

-R-

- RAB' (a) : Avlulu ev (OTAL, s. 1043)
 RABAT : Kervansaray (AH, s. 54)
 RAHÂ (a) : Değirmen (OTAL, s. 1046)
 RASİFE (a) : Rıhtım, su içinde yapılan set (OTAL, s. 1052)
 REMS (a) : Türbe, mezar, kabır (OTAL, s. 1062)
 REVAK (a) : Üstü örtülü, önü açık galeri (OTAL, s. 1066)
 REVZEN (a) : Pencere (OTDTS, C. 3, s. 33)
 RİBÂT (a) : Han, konak, tekke (OTAL, s. 1070)
 RİTÂÇ : Taçkapı, portal (SA, C. 4, s. 1674)
 RÜZGÂRLIK : Kapı sundurması (GSTS, s. 75)

-S-

- SA : Büyük şato ve saray (Uyg. L., TKGÇ, s. 290)
 SAÇU : Ev saçığı (Harezmsahlar, TKTG, C. 3, s. 5)
 SAFİHA (a) : Yassı taş (RM, s. 201)
 SÂHİLSARAY (a-f) : Büyük yolu (OTDTS, C. 3, s. 93)
 SAHN (a) : 1-Avlu 2-Câmi ve medreselerde cemaatin toplanmasına mahsus üstü kubbeli, örtülü yer 3-Sahın 4-Sahne (OTAL, s. 1094) 5-Fatih Sultan Mehmet'in kurduğu medrese (EÇSİ, C. 2, s. 342)
 SAHNAL : Sahne (KS, C. 2, s. 629)
 SAHRİÇ (a) : Sarnıç (OTAL, s. 1095)
 SAHRİNÇ (a) : Sarnıç (AMS, s. 439)
 SAKF (a) : Tavan, çatı, dam (OTAL, s. 1097)
 SAKİFE : Kapı ve pencere önlerine yapılan küçük dam ve saçak (SA,

C. 4, s. 1747)

SAL : 1- Köprü, geçit 2-Taş (ATL, s. 137)

SALAÇ : Çardak (18. yy., TS, C. 5, s. 3263)

SALARVAN : Su terazisi (SA, C. 4, s. 1749)

SALĞAR : Ev çatısının en yüksek yeri (ATL, s. 137)

SALHÂNE (a-f) : Mezbehâne (AMS, s. 439)

SALMA : Sığır ahır (TKTG, C. 3, s. 34)

SANIR : Kale, istihkâm (Çağ. L., TD, C. 1, s. 159)

SANSUNHÂNE : Saraylarda av köpeklerine att bina (SA, C. 4, s. 1765)

SARAÇHÂNE : Deri ve meşinden muhtelif eşya yapanların çalıştıkları bina, çarşı (SA, C. 4, s. 1769)

SARAK : 1-Yapı yüzlerinde yatay, enli, süslü ya da düz silme (GSTS, s. 77) 2-Sütun (Osm. L., TD, C. 1, s. 703)

SARAY (f) : 1-Hükümdarların yaşadığı ev 2-Han (KS, C. 2, s. 638)

SARAY-I ÂMİRE (f-a) : Padişah sarayı (HKSD, s. 145)

SARAY ASDI : Saray (Harezmsahlr, TKGÇ, s. 290)

SARAY İÇİ : Saray (Harezmsahlr, TKGÇ, s. 290)

SARAY ÜSDİ : Saray (Harezmsahlr, TKGÇ, s. 290)

SARH (a) : Köşk (OTAL, s. 1104)

SARICA : Alışveriş yapılan pazar ve panayır (SA, C. 4, s. 1769)

SATAK : Çarşı, pazar (TKTG, C. 1, s. 309)

SATH (a) : Çatı, dam, dış yüz (OTAL, s. 1105)

SATI : Merdiven (Kr. L., TD, C. 1, s. 511)

SATICA : Çarşı (TD, C. 1, s. 181)

SÂÜR (a) : Ocak, fırın (OTAL, s. 1105)

SAVMAA (a) : Tekke, ibâdet yeri (RM, s. 191)

SAVUYERİ : Mezarlık (EÇS, C. 2, s. 477)

SAVVAF ÇARŞISI : Kuyumcu çarşısı (OTDTS, C. 3, s. 132)

SAY : Taş, kaya (Gök-Uyg. L., GUZKLÛA, s. 76)

SAYAT : Evlerde zâhire kurutulan, üstü kapalı, önü açık, güneşe karşıyer, sofa (16. yy., TS, C. 5, s. 3350)

SAWAH : Sıvamak (Zaz. L., GUZKLÛA, s. 77)

SEBAKGÂH (a-f) : Mescit (OTAL, s. 1109)

SEBİL (a) : 1-Su dağıtılan yer 2-Yol (HKSD, s. 145)

SECDEGÂH (a-f) : Mescit (OTAL, s. 1112)

SEDER : Sıvamak, kazımak (ÇS, s. 121)

SEDİL : Şehir suru (TKTG, C. 7, s. 121)

SEDN (a) : Tapınak, puthâne (OTAL, s. 1113)

SEDTREK KAPUG : Parmaklı kapı (DLT, s. 101)

SEK : 1-Küçük kale 2-Kalkan (Tel. L., TKTG, C. 7, s. 121)

SEKU : Dükân (DLT, s. 101)

SELÂMLIK (a) : Eski konaklarda erkeklerin oturduğu ve erkek misafirlerin alındığı bölüm (GSTS, s. 78)

SELHHÂNE (a-f) : Mezbaha (OTAL, s. 1118)

SEMA'HÂNE (a-f) : Mevlevîlerin zikir yaptıkları yer (EÇSI, C. 2, s. 342)

- SEMÂNE (f) : Tavan (OTAL, s. 1120)
 SENCER : Kale, istihkâm (SA, C. 4, s. 1780)
 SENGER : Sur, hisar (Çağ. L., TD, C. 1, s. 699)
 SENGİR : Kale, istihkâm (Alt. Çağ. L., TD, C. 1, s. 424)
 SENİR : Bkz. Sengir (Çağ. L., TD, C. 1, s. 159)
 SENKENDOZ : Kalelerde, yukarıdan ağır taşlar vb. atmak için altı açık cumba gibi çıkma (OTDTS, C. 3, s. 174)
 SEPİL : 1-Sur, kale duvarı 2-Tabya (KS, C. 2, s. 646)
 SERÂÇE (f) : Küçük saray (OTDTS, C.3, s. 175).
 SERÇE GÖZÜ MERMER : Kırmızı mermer (RM, s. 177)
 SERDÂB (f) : 1-Sıcak memleketlerde çok sıcak günlerde oturlan derin yeraltı odası 2-Sarayların sağ ve sol taraflarında bir veya birer oda bulunan üç köşe sofa (OTAL, s. 1127)
 SERGÂH (f) : Üstü ve üç tarafı kapalı, yalnız önü avluya açık oda; hayat (GSTS, s. 78)
 SERTÂK (f) : 1-Evin üstünde bulunan cihannüme gibi etrafı açık oda, dâire 2-Camilerin revak kemerlerinin kapıya rastlayan orta bölümü daha geniş, kemeri de daha yüksek olur ki, buna "sertak" denir (AMS, s. 448)
 SERÛ : Raf (11. yy., TKTG, C. 3, s. 39)
 SEYVAN : Binaların ömü açık, üstü örtülü kısmı; eyvan (ATL, s. 140)
 Sİ : Budistlere mahsus manastır (EUTS, s. 201)
 SICAK : Hamam (SA, C. 4, s. 1791)
 SIĞA : Siva (14. yy., TS, C. 5, s. 3404)
 SIĞINÇA : Küçük kale, iç kale (Çağ. L., TKTG, C. 7, s. 121)
 SILLIK : Sığır ahını (TKTG, C. 3, s. 34)
 SIN : Mezar (Uyg. L., ETL, s. 66).
 SING : Kiler (Uyg. L., TKTG, C. 3, s. 29)
 SINTAŞ : Mezar (Uyg.-Kır. L., TD, C. 1, s. 527)
 SIRGAN : Kule (Çağ. L., TD, C. 1, s. 527)
 SIY : Bkz. Say (Zaz. L., GUZKLÛA, s. 76)
 SIYINT : Siper, sığınak (KS, C. 2, s. 653)
 SİKKEHÂNE (a-f) : Para basılan yer; darphâne (OTDTS, C. 3, s. 220)
 ŞİMKEŞHÂNE (f) : Sırmacı ve kılapedancı esnafın bulunduğu yer, çarşı (OTDTS, C. 3, s. 227)
 SİN (a) : Mezar, lahit (ETT, s. 309)
 SING : Kiler (Uyg. L., ETL, s. 66)
 SİNLİK : Türbe, mezarlık (SA, C. 4, s. 1822)
 SİNYERİ : Mezarlık (EÇS, C. 2, s. 477)
 SİPA : Siper, tabya (Çağ. L., TKTG, C. 7, s. 121)
 SİPAH : Bkz. Sipa (Çağ. L., TKTG, C. 7, s. 121)
 SİRİN : Sur, siper (Çağ. L., TKTG, C. 7, s. 121)
 SİYEK : İdrar edilecek yer (SA, C. 4, s. 1827)
 SORT : Avlulu ev (ÇS, s. 148)
 SOVMEE : Manastır hücreli (ATL, s. 142)
 STİNA : Duvar (ÇS, s. 132)

- STRAPİL : Çatı kerestesi (ÇS, s. 132)
 SÛK (a) : Çarşı, pazar (OTAL, s. 1153)
 SUNI : Tavan mertegi (TKTG, C. 3, s. 177)
 SÛR (a) : Şehrin etrafına çekilen yüksek duvar, kale, hisar (OTAL, s. 1155)
 SÛQ : Çarşı (TSDK, s. 56)
 SUVA : Sıvamak (Gök.-Uyg. L., GUZKLÜA, s. 77)
 SUVAĞ : 1-Sıva (ATL, s. 143) 2-Çeşme, pınar, su biriken çukur (16. yy., TS, C. 5, s. 3595)
 SUVAK : Bkz. Suvag (16. yy., TS, C. 5, s. 3595)
 SUVALMAK : Sıvamak (An. Sel., TKTG, C. 3, s. 13)
 SÛDDE (a) : Kapı, eşik (RM, s. 191)
 SÛLEK : Ambarın duvarından dışarı sarkan dam (ÇS, s. 150)
 SÛNDÛRME : Balkon (TKTG, C. 3, s. 107)
 SÛZE : Saçak (ÇS, s. 150)

-Ş-

- ŞAHNIŞ (f) : Yapıların sokak veya avluya bakan yüzlerinde cumba gibi çıkma biçiminde ve üç yönü pencereci oda (GSTS, s. 82)
 ŞAHNIŞIN (f) : Bkz. Şahniş (OTAL, s. 1169)
 ŞÂHUR (f) : Ekmek fırını, tandır (OTAL, s. 1169)
 ŞAL : Ev, kulûbe (Uyg. L., ETL, S. 70)
 ŞALBAN : Kiriş, kütük (ATL, s. 145)
 ŞALMAN : Kiriş (ATL, s. 145)
 ŞAM MERMER : Siyah mermer (RM, s. 177)
 ŞATU : Merdiven (ETG, s. 296)
 ŞEHNIŞIN : Bkz. Şahniş (ÇEK, s. 274)
 ŞEV (f) : Duvar, mazgal ve pencere duvarlarının dış veya iç tarafa eğikliğini anlatmak için kullanılan bir terim (Osm. L., GSTS, s. 28)
 ŞİBAK (a) : Çatı, dam (Çağ. L., TD, C. 1, s. 673)
 ŞİBE : Sur, istihkâm (Tel. L., TKTG, C. 7, s. 121)
 ŞİBELLEME : Bir duvarla çevirme (Tel. L., TKTG, C. 7, s. 121)
 ŞİKÂRHÂNE (f) : Av köşkû (YP, s. 9)
 ŞİRE : 1-Mihrap (Tel. L., TD, C. 1, s. 530) 2-Badana, badana için hazırlanmış kireçli su (ATL, s. 147)
 ŞULAN : Kale, burç (TKTG, C. 7, s. 102)
 ŞUNE : Depo, ambar (OTDTS, C. 3, s. 360)
 ŞÛRFE : Şerefe (RM, s. 191)

-T-

- TÂBÂN (f) : Tepe penceresi (OTDTS, C. 3, s. 369)
 TABDAN : Bkz. Tâbân (SA, C. 4, s. 1888)

- TABİLHÂNE (a-f)** : Sarayın mehterhânesi (EÇSI, C. 5, s. 332)
- TÂBHÂNE (f)** : 1-Yemek pişirilen yer (MTGAV, s. 189) 2-Ocak veya soba ile ısıtılan kışlık yer 3-Matbaa (OTAL, s. 1209)
- TABUNGU YER** : Mihrap (TD, C. I, s. 530)
- TAGAM** : Duvar, dam, çatı (TKTG, C. 3, s. 91)
- TAGİRMAN** : Değirmen (EUTS, s. 231)
- TAĞA** : Temel, kâide (Çağ. L., TD, C. 1, s. 423)
- TAĞAM** : Sur, hisar (10. yy., TD, C. 1, s. 700)
- TAĞLI** : Tonoz biçiminde olan, kemerli (ATL, s. 149)
- TAHÇA** : Duvar rafı (ATL, s. 149)
- TANAFFUZHÂNE (a-f)** : Karantina yeri (AMS, s. 483)
- TAHİL PAZARI** : Zahirre pazarı (15. yy., TS, C. 5, s. 3700)
- TAHİRLİK** : Hamam (EÇS, C. 2, s. 477)
- TAHMİSHÂNE (a-f)** : Kahvenin kurutulup, dövülerek satıldığı yer (OTDTS, C. 3, s. 375)
- TAK** : 1-Pencere, mazgal (Kur. L., GUZKLÛA, s. 45) 2-Kemer, sedir, taht üstündeki kubbe (EÇSI, C. 3, s. 314)
- TÂK (a)** : 1-Bina kemeri 2-Yarım dâire şeklinde kapı ve pencere üstü 3-Kubbe, kümbet (OTAL, s. 1225)
- TAKA** : Temel, kâide (Uyg. -Çağ. L., TD, C. 1, s. 423)
- TÂKA (a)** : 1-Kubbeli mahfe 2-Pencere (OTAL, s. 1225)
- TAKKAPI (a)** : Taçkapı, portal (GSTS, s. 84)
- TALVAR** : 1-Çardak, kulûbe (15. yy., TS, C. 5, s. 3709) 2-Sundurma (ATL, s. 150)
- TAM** : 1-Duvar, dam, çatı (Gök.-Uyg. L., TKTG, C. 3, s. 9) 2-Balçık veya kerpiçten yapılan duvar (KS, C. 2, s. 703)
- TAM DAM** : Kerpiç ev (TKTG, C. 7, s. 376)
- TAMLIG** : Duvarlı ev (Gök.-Uyg. L., TKTG, C. 3, s. 9)
- TAM ULI** : Duvar temeli (An. Sel., TKTG, C. 3, s. 11)
- TAM ÜY** : Portatif olmayan mesken, ev (Balçık sıvalı, kârgir vb. gibi) (KS, C. 2, s. 703)
- TAN** : Tahta duvar, çubukların birbirlerine geçirilip bağlanmasıyla yapılan duvar, perde (Kur. L., GUZKLÛA, s. 46)
- TANG** : 1- Saray, tören salonu, salon (Uyg. L., TKTG, C. 3, s. 25) 2-Harabe olmuş ev (SAD, C. 3, s. 11)
- TANGÛNTAN** : Saray (Gök.-Uyg. L., TKTG, C. 7, s. 102)
- TAPŞI** : Kurban kesilen yer ve taş (SA, C. 4, s. 1912)
- TÂREM (f)** : Kubbe, dam, kümbet (OTAL, s. 1235)
- TARIS** : Çatı, dam (TD, C. 1, s. 673)
- TARTAV** : Kaleye su getiren kanal (TKTG, C. 7, s. 121)
- TARUS** : Ev çatısı (DLT, s. 114)
- TAS** : Taş (KM, s. 184)
- TA'SİRHÂNE (a-f)** : Zeytin, keten tohumu vb. yağların çıkarıldığı yer (OTDTS, C. 3, s. 418)
- TAŞ** : Taş (ÇEK, s. 281)

- TATLIYE (a) : Sıvama (OTAL, s. 1224)
TAVHÂNE (f) : Kimsesizler yurdu (OTAL, s. 1245)
TAVİLE (a) : Ahır (OTDTS, C. 3, s. 424)
TAVLA : Ahır (OTDTS, C. 3, s. 424)
TAY GÜNTAN : Saray (Uyg. L., TKGÇ, s. 290)
TEĞİRMEN : Değirmen (KS, C. 2, s. 724)
TEKPIŞ : Merdiven (ETDT, s. 126)
TEKSİRHÂNE (a-f) : Darphanede para basılan yer (OTDTS, C. 3, s. 510)
TELEK : 1- Zâhire saklanan kuyu ve ambar 2- Tavan arası (SA, C. 4, s. 1962)
TEMÂŞÂĞÂH (f) : 1-Tiyatro, sinema 2-Seyir ve gezinti yeri (OTAL, s. 1286)
TEMÂŞÂ GEH (f) : Bkz. Temâşâğâh (OTAL, s. 1286)
TEMÂŞÂHÂNE (f) : Bkz. Temâşâğâh (OTAL, s. 1286)
TEMİRGEN : Değirmen (KS, C. 2, s. 724)
TENĞRİLİK : Mâbet (Uyg. L., TD, C. 1, s. 470)
TEPEGÖZ : Hamamın üst örtüsündeki pencereler (TKTG, C. 3, s. 107)
TEPKİÇ : 1-Merdiven 2-Basamak (KS, C. 2, s. 726)
TERECE : Pencere (16. yy., TS, C. 5, s. 3792)
TEREÇE : Pencere (Kur. L., ÇS, s. 23)
TEREK EV : Gelin odası (Harezmsahlr, TKGÇ, s. 187)
TEREZE : Pencere (KS, C. 2, s. 727)
TERME: Hapishâne (ÇS, s. 176)
TERNEV: Kanal, su yolu (ÇEK, s. 281).
TEŞRİHHÂNE (a-f) : Otopsi salonu, anatomi dersi görülen yer (OTAL, s. 1319)
TEVE YERİ : Deve ahır (Harezmsahlr, TKTG, C. 3, s. 35)
TIŞ : Taş (AH, s. 162)
TIYN : Toprak, çamur, balçık (TD, C. 1, s. 805)
TİÇ : Zemin (Çağ. L., TD, C. 1, s. 779)
TİK : Temel (Çağ. L., TD, C. 1, s. 840)
TİKİL : 1-Bina kurmak 2-Elbise dikmek (ATL, s. 154)
TİKİNTİ : İnşaat, yapı, bina; tesis (ATL, s. 154)
TİM : Kapalı çarşı (Çağ. L., SA, C. 4, s. 1990)
TİR : Direk, kalas (ATL, s. 154)
TİRAGÜK : Direk (EUTS, s. 240)
TİREGÜ : Sütun (TKTG, C. 3, s. 123)
TİREK : Direk (Zaz. L., GUZKLÛA, s. 79)
TİRGE : Saray (Tel. L., TD, C. 1, s. 677)
TİRGEK : Direk (Uyg. L., TKGÇ, s. 261)
TİRGÜK : Direk (Uyg. L., ETL, s. 76)
TİTİG : Çamur, balçık (TKTG, C. 3, s. 9)
TOHANA : Saray (Bal. L., TD, C. 1, s. 677)
TOKAT : Kale içi, siper, ahır, ağıl (OTDTS, C. 3, s. 510)
TOKTAZ : Mesken, ev (TD, C. 1, s. 516)

- TOKURA : Sığır ahır (TKTG, C. 3, s. 34)
 TOPRAH : Toprak (Zaz. L., GUZKLÛA, s. 81)
 TOPRAK : Toprak (Gök.-Uyg. L., GUZKLÛA, s. 81)
 TOPURAK : Toprak (15. yy., TS, C. 5, s. 3827)
 TORAĞI : Kule (TKTG, C. 1, s. 303)
 TORSUN : Çatı kırışı (KS, C. 2, s. 751)
 TOŞ : Çeşme (TKTG, C. 3, s. 141)
 TÖLÖ : Kulübe (KS, C. 2, s. 754)
 TÖMEN : Zemin (Çağ. L., TD, C. 1, s. 840)
 TÖR : Başköşe (KTG, C. 3, s. 255)
 TÖREÇİ : Kule, sur kulesi (Kurn. L., TKTG, C. 7, s. 121)
 TÖRTİL : Kare, dört köşe (ETG, s. 301)
 TÖS : Temel kâide (Alt. L., TD, C. 1, s. 779)
 TÖVLE : At ahır (AT, s. 151)
 TUBLU : Mezar (ETL, s. 79)
 TUĞ : Su bendi (TKTG, C. 3, s. 124)
 TULHANE : Süt mamûlünün işlendiği yer (OTDTS, C. 3, s. 350)
 TULUG : Balkon (Kurn. L., TKTG, C. 3, s. 21)
 TUPLU : Mezar (DLT, TD, C. 1, s. 513)
 TUPRAK : Toprak (ETG, s. 302)
 TURA : 1-Kale, sığınak (11. yy., TKTG, C. 7, s.206) 2-Ev, Mesken (Uyg.-Alt. L., TD, C. 1, s. 516)
 TURBAT (a) : Türbe (KS, C. 2, s. 762)
 TURKANA : Bkz. Töreçli (Çağ. L., TKTG, C. 7, s. 121)
 TURKURU : Haçvâri, çapraz (ETG, s. 261)
 TURUG : Ev, konak, konaklanacak yer (TKTG, C. 3, s. 7)
 TURUĞLAĞ : Mesken, ev (DLT, TD, C. 1, s. 516)
 TURUM : Sütun, destek, ayak, kâide (KS, C. 2, s. 762)
 TUTKEŞ : Baca (ATL, s. 157)
 TÜBE : Çatının tepesi, sırtı (ÇS, s. 186)
 TÜÇLEN : Hamam külhamı (Çağ. L., TD, C. 1, s. 457)
 TÜGNÜK : Baca (TT, s. 57)
 TÜKE : Türbe, mezar (Çağ. L., TD, C. 1, s. 527)
 TÛM : Kapalı çarşı (TD, C. 1, s. 181)
 TÛMBE : Türbe, kümbet, mezar (SA, C. 4, s. 2050)
 TÛMEL : Temel (16. yy., TS, C. 5, s. 3870)
 TÛN : Hamam külhamı (16. yy., TS, C. 5, s. 3871)
 TÛNEK : Zindan (DLT, TD, C. 1, s. 844)
 TÛNERİK : Türbe, mezar (TKTG, C. 3, s. 37)
 TÛNGLÛK : Pencere, baca (Gök. L., TKTG, C. 7, s. 269)
 TÛNGLÛK TUĞI : Pencere kapağı (Gök. L., TKTG, C. 7, s. 297)
 TÛNKLÛK : Pencere (Gök. L., TD, C. 1, s. 640)
 TÛP : Zemin (Uyg. L., TD, C. 1, s. 840)
 TÛRBET (a) : Türbe (ÇEK, s. 282)
 TÛRKÛK : Destek (KS, C. 2, s. 773)

- TÜŞÜN : Konak, menzıl (TKTG, C. 7, s. 206)
 TÛTSELİK : Baca (TKTG, C. 7, S. 297)
 TÛTÛNSELLİK : Baca (TKTG, C. 7, s. 297)
 TÛTÛNÛR : Baca (TKTG, C. 7, s. 297)

-Ü-

- UAY : Kanal, çukur (Zaz. L., GUZKLÛA, s. 83)
 UĞRU KAPI : Binaanın asıl kapısından başka, göze çarpmayan bir yerindeki kapı (15. yy., TTS, C. 4, s. 777)
 UL : Duvar temeli (DLT, s. 133)
 ULYAK : Temel, taban (EUTS, s. 265)
 UR : 1-Kale 2-Şehir (SA, C. 5, s. 2147)
 URİN : Mekân, yer (KTAD, s. 133)
 USTAKANA (f) : Atölye (KS, C. 2, s. 787)
 USTUN (f) : Sütun, direk, kalas (KS, C. 2, s. 787)
 UY : Kanal, çukur (Gök-Uyg. L., GUZKLÛA, s. 83)
 UYA : Yuva, mağara (ETG, s. 305)
 UYGULUĞ : Kemer (SAD, C. 3, s. 2)
 UYUK : Bkz. Uya (KTAD, s. 133)

-Û-

- ÛCÂD (a) : Pencere ve kapı üstlerinde bulunan kemer (OTAL, s. 484)
 ÛCÛM (a) : 1-Kale 2-Etrafı hendekle çevrılmış ağaç ve topraktan yapılan istihkâm; palanka (OTAL, s. 1353)
 ÛÇEK : Direk (TD, C. 1, s. 516)
 ÛGENGİ : Sütun, destek (TD, C. 1, s. 638)
 ÛKEK : Burç (TKTG, C. 1, s. 293)
 ÛKEKLİK TAM : Kale suru (11. yy., TKTG, C. 3, s. 9)
 ÛKEKLİK ULI : Duvar temeli (11. yy., TKTG, C. 1, s. 298)
 ÛRÛNG : Baca (Kv. L., TD, C. 1, s. 658)
 ÛSKÛFFE (a) : Kapının alt eşiği (RM, s. 193)
 ÛSTEMEL : Bina eteği, etek duvarı (AMS, s. 523)
 ÛSTÛVANE (a) : İçi boş direk (OTAL, s. 1375)
 ÛW : Ev (DLT, s. 139)
 ÛY : Ev (Kaz. L., TT, s. 8)
 ÛZGİ : Merdiven (Çağ. L., TD, C. 1, s. 511)

-V-

- VAROŞ : Kalenin dış mahalleleri (EÇSI, C. 2, s. 343)
 VERENDA : Camlı balkon veya taraça (ATL, s. 163)
 VETER : Kiriş (RM, s. 203)
 VİDE : Ahır (ÇS, s. 202)

VIDELEK : Dam, çatı (ÇS, s. 203)

-Y-

YACIN : Saray (TD, C. 1, s. 677)

YAĞLAMAN : Balkon (TKTG, C. 3, s. 19)

YAILİK : Yazlık ev (Gök-Uyg. L., GUZKLÛA, S.83)

YALVAN : Kalın ağaç direk (OTDTS, C. 3, s. 604)

YANAH : Kapı sövesi (ÇS, s. 205)

YANAK : Bkz. Yanah (ÇS, s. 205)

YANGAK : Bkz. Yanah (DLT, s. 144)

YANTI : Pencere (TD, C. 1, s. 640)

YANTU : Bkz. Yanti (TD, C. 1, s. 640)

YARIT : Toprağa boydan boya açılan hendek (SA, C. 5, s. 2217)

YARTU : Kitâbe (DLT, TD, C. 1, s. 466)

YASAK : Sundurma (TKTG, C. 3, s. 113)

YASLA : Sığır ahır (TKTG, C. 3, s. 34)

YAYLIK : Yazlık ev (ETG, s. 310)

YAZLA : Balkon (TKTG, C. 3, s. 19)

YELLİK : Balkon (TKTG, C. 3, s. 19)

YEPSE : Çatı kırıştı (ÇS, s. 213)

YER : Ev (ÇS, s. 213)

YERÇÛ : Mezar (DLT, s. 148)

YEREVİ : Bodrum (TKTG, C. 3, s. 27)

YER ODASI : 1-Evin alt kat odası 2-Mezar (OTDTS, C. 3, 634)

YERTİME : Balkon (TKTG, C. 3, s. 19)

YERZEM : Bodrum (TKTG, C. 3, s. 27)

YIKAK : Hamam (TKTG, C. 3, s. 107)

YILI SU : Hamam (TKTG, C. 3, s. 108)

YİĞNEK : Mescit (TD, C. 1, s. 514)

YİĞREĞİ : Mihrap (TD, C. 1, s. 530)

YIKAN : Stupa (EUTS, s. 296)

YİR : Toprak, yer (Gök-Uyg.L., GUZKLÛA, s. 86)

YİRÛN : Mihrap (TD, C. 1, s. 530)

YORT : Ev (ÇS, s. 148)

YULAK : Hamam kurnası (TKTG, C. 3, s. 108)

YULAT : Su arki, oluk (EUTS, s. 304)

YUNAK : 1-Hamam (TKTG, C. 3, s. 107) 2-Çamaşır yıkamaya mahsus mahâl (SA, C. 5, s. 2247)

YUNGUK : Hamam (TKTG, C. 3, s. 107)

YUNLUK : Hamam (TKTG, C. 3, s. 107)

YURT : Mesken, ev (Gök-Çağ. L., TD, C. 1, s. 516)

YÛRE : Etrafı duvarla çevrilmiş muhafazalı yer (SA, C. 5, s. 2275)

YÛRÛDÛM : Balkon (TKTG, C. 3, s. 19)

- ZAL : Geniş salon (ATL, s. 173)
ZANK TAŞI : Çeşme ayna taşı (AMS, s. 550)
ZARİH (a) : Mezar (OTAL, s. 1406)
ZARPHÂNE : Darphâne; para basılan yer (SA, C. 5, s. 2280)
ZÂVIYE (a) : Küçük tekke (GSTS, s. 98)
ZERKEK : Kuyunun bozulmasını önlemek için etrafına çekilen duvar (ATL, s. 174)
ZİLE MERMERİ : Beyaz üstüne mâvi alacası olan mermer (RM, s. 177)
ZİNDAN (f) : Hapishâne, zindan (ATL, s. 175)
ZİRAB : Helâ (ATL, s. 175)
ZİRZEMİ : Yeraltındaki ev, ambar vs. (ATL, s. 175)
ZİYÂDE (a) : Câmîtin ana yapısı ile çevre duvarları arasında kalan üstü açık bölümler (GSTS, s.s 98)
ZİYAFETHÂNE (a-f) : Misafir ve seyyahlara yemek yedirilip, içtirilmek üzere vakfolunan müesese (OTDTS, C. 3, s. 664)
ZORHÂNE (a-f): Spor Salonu (OTDTS, C. 3, s. 664)
ZULLA : Câmîlerde avluya bakan üstü örtülü bölümler (GSTS, s. 98)

YARARLANILAN KAYNAKLAR

- AKSOY, Ö., Osmanlı Devri İstanbul Sıbyan Mektepleri Üzerine Bir İnceleme, İstanbul, 1968.
- ALPTEKİN, C., Dimaşk Atabegliği (Tug-Teginliler), İstanbul, 1985.
- ARAT, R.R., Atabet'ül Hakayık, İstanbul, 1951.
- ARAT, R.R., Eski Türk Şiiri, TTK. Yay., Ankara, 1965.
- ARSEVEN, C. E., Sanat Ansiklopedisi, C. I, II, III, IV, V, Beşinci Baskı, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 1983.
- AYVERDİ, E.H., İstanbul Mimâri Çağının Menşei, -Osmanlı Mimarısının İlk Devri 630-805 (1230-1402)-, C.I, İstanbul, 1966.
- BARKAN, Ö. L., Süleymaniye Câmi ve İmaret İnşaatı (1550-1557), C. I, TTK. Basımevi, Ankara, 1972.
- BARKAN, Ö. L., Süleymaniye Câmi ve İmaret İnşaatı (1550-1557), C. II, TTK. Basımevi, Ankara, 1979.
- BAŞBUĞ, H., Göktürk-Uygur, Zaza, Kurmanc Lehçeleri Üzerine Bir Araştırma, Ankara, 1984.
- BAYKARA, T., Türkiye Selçukluları Devrinde Konya, K.T. B. Yay. Ankara, 1985.
- BÜNGÜL, N. R., Eski Eserler Ansiklopedisi, C. I-II, Tercüman 1001 Temel Eserleri.
- CAFEROĞLU, A., Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü, İstanbul, 1968.
- ÇAĞATAY, S. Ş., Türk Lehçeleri Örnekleri, -VIII, Yüzyıldan XVIII. Yüzyıla Kadar Yazı Dili-, İkinci Baskı, Ankara, 1963.
- DEVELLİOĞLU, F., Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügât, Dördüncü Baskı, Ankara, 1980.
- DIYARBEKİRLİ, N., Türk Tarihi, İkinci Kitap, Yaygın Yükseköğretim Kurumu, Ortak Dersler, Ankara, 1977.
- ECKMANN, J., Çağatayca El Kitabı (Çev. Günay KARAAĞAÇ), İÜEF. Yay. İstanbul, 1988.
- ELDEM, S.H., Köşkler ve Kasırlar, C. I, İstanbul, 1969.
- ERDOĞAN, M., "Osmanlı Mimari Tarihinin Arşiv Kaynakları", Tarih Dergisi, C. III, İstanbul, 1953.

- ERGİN, O., Türk Şehirlerinde İmarat Sistemi, İstanbul, 1939.
- ERGİN, M., Azeri Türkçesi, İÜEF. Yay. İstanbul, 1971.
- ERGİN, M., Dede Korkut Kitabı -Metin, Sözlük-, Ankara, 1964.
- ERGİN, M., Orhun Abideleri, Dokuzuncu Baskı, İstanbul, 1983.
- ESİN, E., "VII.-X. Yüzyıllarda Sır-Derya Oğuzlarının Maddî Kültürü Hakkında Notlar". VIII. Türk Tarih Kongresi (Kongreye Sunulan Bildiriler), C. II, Ankara, 1981.
- GABAIN, A. V., Eski Türkçenin Grameri (Çev. Mehmet AKALIN), Ankara, 1988.
- Gelibolulu MUSTAFA ÂLİ, Hattatların ve Kitap Sanatçılarının Destanları (Menakıb-ı Hünerverân), (Haz. Müjgan CUNBUR), Birinci Baskı, Ankara, 1982.
- GEMALMAZ, E., Azeri Türkçesi Lügati, Atatürk Üniv. Fen-Edebiyat Fakültesi Yay., Erzurum, 1983.
- GEMALMAZ, E., Eski Türkçenin Lügati, Atatürk Üniv. Fen-Edebiyat Fakültesi Yay., Erzurum, 1986.
- GÖKYAY, O. Ş., "Risale-i Mimarîyye -Mimar Mehmet Ağa- Eserleri", Ord. Prof. İsmail Hakkı Uzunçarşılı'ya Armağan, TTK. Basımevi, Ankara, 1976.
- HASOL, D., Ansiklopedik Mimarlık Sözlüğü, İkinci Baskı, İstanbul, 1979.
- İNAN, A. K., Eski Türk Din Tarihi, İstanbul, 1976.
- KÖYMEN, M. A., "Alp Arslan Zamanı Türk Evi". Selçuklu Araştırmaları Dergisi, S. III, Ankara, 1971.
- KUBAN, D., Türk ve İslâm Sanatı Üzerine Denemeler, İstanbul, 1982.
- ÖGEL, B., Türk Kültür Tarihine Giriş, C. I, Kültür Bakanlığı Yay., Ankara, 1978.
- ÖGEL, B., Türk Kültür Tarihine Giriş, C. III, Kültür Bakanlığı Yay., Ankara, 1978.
- ÖGEL, B., Türk Kültür Tarihine Giriş, C. VII, K.T.B., Yay., Ankara, 1984.
- ÖGEL, B., Türk Kültürünün Gelişme Çağları, İkinci Baskı, Kömen Yay., İstanbul, 1977.
- ÖGEL, B., Türklerde Devlet Anlayışı (13. Yüzyıl Sonlarına Kadar), Ankara, 1982.
- ÖGEL, B., İslâmiyetten Önce Türk Kültür Tarihi (Orta Asya Kaynak ve Buluntularına Göre), TTK. Basımevi, Ankara, 1984.
- ÖZEREGİN, M. K., "Temürlü Sanatına Âit Eski Bir Belge : Tebrizli Ca'fer'in Bir Arzı", Sanat Tarihi Yıllığı, S. VI, İÜEF. Yay., İstanbul, 1976.
- ÖZTÜRK, N., Menşe'i ve Tarihi Gelişimi Açısından Vakıflar, VGM. Yay., Ankara, 1983.
- PAASONEN, H., Çuvaş Sözlüğü, TDK. Yay., İstanbul, 1950.
- PAKALIN, M. Z., Osmanlı Tarihi Deyimleri ve Terimleri

Sözlüğü, Üçüncü Baskı, C. I, II, III, MEB., İstanbul, 1983.

- PEKARSKİY, E. K., Yakut Dili Sözlüğü, C.I, TDK. Yay., İstanbul, 1945.
- SAİ ÇELEBİ, Tezkiretü'l Bünyân (Haz. Sıddık ERDEM), İstanbul, 1988.
- SÜMER, F., Yabanlu Pazarı -Selçuklular Devrinde Milletlerarası Büyük Bir Fuar-, İstanbul, 1985.
- ŞAHİN, F., Seramik Sözlüğü, İstanbul, 1983.
- ŞAPOLYO, E.B., "Türk Mezar Taşları", Önasya, C. 5, Sayı: 57, Ankara, 1970.
- TAYMAS, A. B., Kazan Türkçesinde Atasözleri ve Deyimler, TDK, Yay., Ankara, 1968.
- TEPELİ, Y., Terbiyetname Transkripsiyonu ve İndeksi, Atatürk Üniv. Fen-Edebiyat Fak., Türk Dili ve Edebiyatı Böl. (Yayınlanmamış Lisans Tezi), Erzurum, 1986.
- TİMURTAŞ, F. K., Eski Türkiye Türkçesi -15. Yüzyıl Gramer, Metin, Sözlük-, İÜEF. Yay., İstanbul, 1977.
- TOPARLI, R., Kıpçak Türkçesi Grameri, Atatürk Üniv. Fen-Edebiyat Fak. Yay., Erzurum, 1984.
- TURAN, O., Türk Cihan Hâkimiyeti Mefkûresi Tarihi, C. I, II, Beşinci Baskı, Nakışlar Yay., İstanbul.
- TURANİ, A., Güzel Sanatlar Terimleri Sözlüğü, TDK. Yay., Ankara, 1968.
- USLU, H., Başlangıcından Günümüze İslâm Müesseseleri Tarihi, İstanbul, 1985.
- YUDAHİN, K. K., Kırgız Sözlüğü, C. I, (Çev. Abdullah TAYMAS), TDK. Yay., Ankara, 1945.
- YUDAHİN, K. K., Kırgız Sözlüğü, C. II, (Çev. Abdullah TAYMAS), TDK. Yay., İstanbul, 1948.
- Divan-ü Lûgat-it Türk Diziini, TDK. Yay., Ankara, 1972.
- Evliya Çelebi Seyâhatnâmesi (Türkçeleştiren : Zuhur DANİŞMAN), C. I,II, İstanbul, 1969.
- Evliya Çelebi Seyâhatnâmesi (Türkçeleştiren : Zuhur DANİŞMAN), C. III, IV, V, VII, İstanbul, 1970.
- Evliya Çelebi Seyâhatnâmesi (Sadeleştiren : Mehmed ZILLIOĞLU), C. II, III, IV, Üçdal Neşriyat, İstanbul, 1981.
- Tanıklarlarıyla Tarama Sözlüğü, C. IV, TDK. Yay., İstanbul, 1957.
- Tarama Dergisi, C. I, Türk Dili Tetkik Cemiyeti Yay., İstanbul, 1934.
- Tarama Sözlüğü, C. I, TDK. Yay., Ankara, 1963.
- Tarama Sözlüğü, C. II, TDK. Yay., Ankara, 1965.
- Tarama Sözlüğü, C. III, TDK. Yay., Ankara, 1967.

..... Tarama Sözlüğü, C. IV, TDK. Yay., Ankara, 1969.
..... Tarama Sözlüğü, C. V, TDK. Yay., Ankara, 1971.